

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 26

Utgitt 27 juni 1929

1929

Skrivelse fra Socialdepartementet.

22 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 den forandring i vedtekten angående lukningstid for utsalgssteder i Løten herred, Hedmark fylke, som herredsstyret har vedtatt i møte 21 mai 1929.

Forandringen angår vedtektens § 1, som i dens nye form lyder således:

Samtlige handlende der har butikk eller utsalgssted innen herredet, skal holde sine butikker eller utsalgssteder lukket fra kl. 6 aften til kl. 8 morgen, således at ingen handel foregår i nevnte tidsrum. Herfra undtas lørdagene, da forretningene lukkes kl. 7 aften.

Forretningene skal lukke kl. 12 middag 1 og 17 mai og kl. 6 eftermiddag julaften, nyttårsaften, påskeaften og pinseaften.

Melkeutvalg er, forsåvidt de ikke er forbundet med annen kjøpmannshandel, undtatt fra disse lukningsbestemmelser, jfr. dog for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

24 juni.

I henhold til § 27 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfester Vestre Glemmen bygningskommunestyres beslutning i møte den 20 april 1929 angående bygningsvedtekter for Vestre Glemmen bygningskommune, Østfold fylke.

Vedtektene er sålydende:

1. Bebyggelsen i det regulerte område skal i almindelighet være åpen, o: den må ikke komme nabogrunn så nær at det blir nødvendig å forsyne bygningene med brandvegg. Herfra kan bygningsrådet tilstede undtagelse.
2. I de strøk som ifølge reguleringskartet er bestemt til bebyggelse underkastet arkitektonisk kontroll, skal bebyggelsen utføres overensstemmende med bygningsrådets anvisning og efter tegninger som er godkjent av rådet.

26 juni. **Lov om forandring i lov om skjønn, eks-**
 Nr. 1. **propriasjonssaker og odelsløsning av 1 juni**
1917.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 juni 1929
 sålydende:

I.

§ 67 i lov om skjønn, ekspropriasjonssaker og odels-
 løsning av 1 juni 1917 opheves.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.)

O. Mjelde.

B. Rolsted,

kst.

26 juni. **Lov om endringer i lov om boligforhol-**
 Nr. 2. **dene av 12 juli 1918 med tilleggslover av**
23 juli 1919 og 9 juli 1926.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 juni 1929
 sålydende:

§ 1. For beboelsesleiligheter i Oslo kommune på inntil
 2 rum med eller uten kjøkken og for rum i Oslo kommune
 som er bortleiet til drift av hotell og pensjonat, skal lov om
 boligforholdene av 12 juli 1918 med tilleggslover av 23 juli
 1919 og 9 juli 1926 gjelde til 14 april 1934.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.)

O. Mjelde.

B. Rolsted,

kst.

Lov om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene. 26 juni.
Nr. 3.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1929 sålydende:

§ 1. Bestemmelsene i konkurslovens § 70 post 3 og akkordforhandlingslovens § 23 post 4 kommer ikke til anvendelse når skyldneren ved konkursens eller akkordforhandlingens åpning var låntager i Den norske Stats Småbruk- og Boligbank eller eier av jord- eller skogeiendom og bosatt på den. Dog undtas personer som driver sådan virksomhet at de har regnskapsplikt.

§ 2. Når offentlig akkordforhandling åpnes efter andragende fra en skyldner, som i § 1 nevnt, skal beskikkelse av akkordkommissær undlates, hvis ikke skifteretten av særlige grunner finner, at akkordkommissær bør medvirke under akkordforhandlingen.

Når akkordkommissær ikke er beskikket, skal de plikter som loven pålegger akkordkommissæren, påhvile skifteretten. Dommeren er akkordstyrets formann. Den i akkordforhandlingslovens § 6 nr. 4 omhandlede gjennomgåelse og verdsettelse foretas regelmessig ved en registreringsforretning, hvor akkordstyremedlemmene så vidt mulig gjør tjeneste som vidner og vurderingsmenn.

§ 3. Ved beregning av statskassens gebyr efter akkordforhandlingslovens § 37 skal, når skyldneren er i sådan stilling som § 1 nevnt, verdien av debtors faste eiendommer bare medtas med det beløp hvormed den overstiger panteheftelsene.

§ 4. Forskriftene i §§ 1 og 3 får anvendelse når akkordavstemningen holdes efter denne lovs ikrafttreden.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder i 10 år.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

26 juni. Lov om forandringer i konsesjonslovgiv-
Nr. 4. ningen.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1929 sålydende:

I.

I lov av 18 september 1909 om erhvervelse av skog skal § 6 tredje ledd lyde:

Til erhvervelse gjennom tvangsauksjon, derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for norske kommuner, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almennyttig, Norges Bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, Riksforsikringsanstalten, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme, at det samme skal gjelde kreditt- og hypotekforeninger, hvis statutter er godkjent av vedkommende departement, forsåvidt erhvervelsen skjer for å redde en fordring, som tilhører foreningen, og som denne har pantedrett for i eiendommen. Holdes auksjonen efter § 21, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av, at erhvervelsen er skjedd for å redde en fordring som tilhører erhververen, og som denne har pantedrett for i eiendommen, uten at pantedretten er påheftet av den hvem eiendommen fraselges ved auksjonen.

II.

I lov av 14 desember 1917 om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom skal § 19 første ledd lyde:

Eiendomsrett eller bruksrett til fast eiendom, som ikke går inn under særlige regler om adgangen til å erverve i denne eller andre lover, kan ikke uten tillatelse av Kongen med full rettsvirkning erverves av andre enn staten, norske kommuner, norske statsborgere, aktieselskaper og andre selskaper med begrenset ansvar, som har helt norsk styre med sete i Norge og helt norsk grunnkapital, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almennyttig, samt Norges Bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, Riksforsikringsanstalten, offentlige fond og autoriserte sparebanker.

III.

26 juni.

Nr. 4.

I lov av 10 desember 1920 om erhvervelse av dyrket mark skal § 6 annet ledd lyde:

Til erhvervelse gjennom tvangsauksjon, derunder også auksjon i henhold til konkurslovens § 127, er tillatelse ikke nødvendig for norske kommuner, korporasjoner og stiftelser, som har helt norsk styre med sete i Norge, og hvis formål er almennyttig, Norges Bank, Kongeriket Norges Hypotekbank, Den norske Arbeiderbruk- og Boligbank, Den norske Stats Småbruk- og Boligbank, Norges Kommunalbank, Riksforsikringsanstalten, offentlige fond og autoriserte sparebanker. Kongen kan bestemme at det samme skal gjelde kreditt- og hypotekforeninger, hvis statutter er godkjent av vedkommende departement, forsåvidt erhvervelsen skjer for å redde en fordring, som tilhører foreningen og som denne har pantedrett for i eiendommen. Holdes auksjon efter § 20, skal konsesjonsfriheten alltid være avhengig av, at erhvervelsen er skjedd for å redde en fordring som tilhører hververen og som denne har pantedrett for i eiendommen, uten at pantedretten er påheftet av den hvem eiendommen fraselges ved auksjonen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

Lov om forandringer i kommunestyrelovene. 26 juni.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Nr. 5.

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni sålydende:

I.

I lov av 30 september 1921 om kommunestyre på landet skal etternevnte bestemmelse lyde:

§ 46. Vedtak av herredstyre, sognestyre og annen kommunal myndighet er ikke gyldig, før Kongen har godkjent det, når vedtaket går ut på:

1. å opta lån eller overta garanti for lån, som ikke skal tilbakebetales av beholderen overskudd eller ved utligning på det løpende budgett. Overstiger lånet 25 procent av det løpende budgetts samlede utlignede skatt, er dog

26 juni.

Nr. 5.

Kongens godkjennelse i alle tilfelle nødvendig. Hvis lån skal brukes til et bestemt foretagende, kan Kongen — under hensyn til dette foretagendes varighet og fremtidige nytte — som betingelse for sin godkjennelse bestemme, på hvilken måte og innen hvilken tid lånet senest skal være betalt. Tiden for tilbakebetaling må ikke være mer enn 40 år,

2. bruk av lånte midler, som ikke betales ved utligning på de årlige budjetter i kortere tid enn 6 år. Kongen kan på samme måte som under punkt 1 fastsette innenfor et tidsrum av 40 år hvorledes lånet skal betales,
3. kjøp av eiendom eller iverksettelse av et foretagende, som vil medføre nødvendigheten av å anvende lånemidler som under 1 eller 2 nevnt,
4. å overta andre forpliktelser, som påfører kommunen utgifter i et lengere tidsrum enn de næste 5 år, og som gjennomsnittlig årlig overstiger et beløp, som Kongen fastsetter,
5. å avhende fast eiendom, hvis verdi overstiger et beløp som Kongen fastsetter, eller å bemyndige formannskap eller nogen annen til å utstykke og selge eller bortfeste slik eiendom,
6. å overdra myndighet og plikter efter bestemmelsene i § 32,
7. å forandre regler for bruk av oplagte fond,
8. å oprette borgermestertilling og fastsette forskrifter for borgermesters gjøremål og hans lønns- og pensjonsvilkår,
9. ordning av revisjon med bare én revisor.

§ 66. Vedtak av fylkestinget om utgifter som ikke betales av årets budgett, blir ikke gyldig uten Kongens godkjennelse. Det samme gjelder vedtak om optagelse av lån, som overstiger 25 procent av det utlignede beløp for vedkommende år og om forandring av regler for bruk av oplagte fond.

II.

I lov av 30 september 1921 om kommunestyre i byene skal § 43 lyde:

Vedtak av bystyre og annen kommunal myndighet er ikke gyldig, før Kongen har godkjent det, når vedtaket går ut på:

1. å opta lån eller overta garanti for lån, som ikke skal tilbakebetales av beholderen overskudd eller ved utligning på det løpende budgett. Overstiger lånet 25 procent av det løpende budgetts samlede utlignede skatt, er dog

Kongens godkjennelse i alle tilfelle nødvendig. Hvis lån 26 juni. skal brukes til et bestemt foretagende, kan Kongen Nr. 5.

— under hensyn til dette foretagendes varighet og fremtidige nytte — som betingelse for sin godkjennelse bestemme, på hvilken måte og innen hvilken tid lånet senest skal være betalt. Tiden for tilbakebetaling må ikke være mer enn 40 år,

2. bruk av lånte midler, som ikke betales ved utligning på de årlige budjetter i kortere tid enn 6 år. Kongen kan på samme måte som under punkt 1 fastsette innenfor et tidsrum av 40 år, hvorledes lånet skal betales,

3. kjøp av eiendom eller iverksettelse av et foretagende, som vil medføre nødvendigheten av å anvende låne-midler som under 1 eller 2 nevnt,

4. å overta forpliktelser, som påfører kommunen utgifter i et lengere tidsrum enn de neste 5 år, og som gjennemsnittlig årlig overstiger et beløp, som Kongen fastsetter,

5. å avhende fast eiendom, hvis verdi overstiger et beløp som Kongen fastsetter, eller å bemyndige formannskap eller nogen annen til å utstykke og selge eller bortfeste slik eiendom,

6. å overdra myndighet og plikter efter bestemmelsene i § 33,

7. å forandre regler for bruk av oplagte fond,

8. å fastsette borgermesterens lønns- og pensjonsvilkår samt forskrifter for hans gjøremål eller å overdra borgermesters gjøremål til nogen som har annen beskjeftigelse,

9. ordning av regnskapsrevisjon.

Når et vedtak ikke har fått to tredjedels flertall ved den fornyede behandling i bystyre efter bestemmelsene i paragraf 16, siste ledd, og mindretallet har forlangt saken forelagt Kongen, kan han stadfeste eller forkaste vedtaket.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

¶ (L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

26 juni. **Midlertidig lov om tillegg til lov om små-**
 Nr. 6. **bruk- og boliglån m. v. av 23 juli 1915 med**
tilleggslover av 9 august 1918, 25 februar
1921, 7 juli 1922, 4 juli 1925 og 22 juni 1928.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni
 1929 sålydende:

I.

Styret for Den norske stats småbruk- og boligbank kan
 ved enstemmig vedtak innrømme rentenedsettelse for enkelte
 låntagere, som midlertidig ikke kan klare sine forpliktelser.
 Sådant nedsettelse kan gis for løpende og fremtidige terminer
 for et tidsrum av inntil 3 år og omfatter den del av renten
 som overstiger 3 pct.

II.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30 juni 1932.
 Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
 kst.

26 juni. **Lov om midlertidig tillegg til § 44 i lov**
 Nr. 7. **av 1 august 1919 om Den Norske Stats**
Fiskeribank.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24
 juni 1929 sålydende:

§ 44 i lov av 1 august 1919 om Den Norske Stats
 Fiskeribank gis følgende midlertidige tillegg:

«Hvor det antas nødvendig for å sette en debitor i
 stand til å beholde sine driftsmidler og fortsette sin næ-
 ring, kan bankens styre, inntil utgangen av 1934, ved en-
 stemmig beslutning og med samtykke av den garanterende
 kommune ettergi ham en del av hans gjeld til banken.

Banken kan gjøre eftergivelsen betinget av at låntage-
 ren opnår en tilfredsstillende akkord også med de øvrige
 kreditorer.»

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
 kst.

Lov om forandring av midlertidig lov 26 juni om kvalitetskontroll av medisntran av 22 Nr. 8. juni 1928.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1929 sålydende:

§ 1. Kongen kan bestemme at all medisntran (damp-medisntran, rå medisntran og blanktran) som tilvirkes og/eller koldklares her i riket, skal være undergitt kvalitetskontroll i den utstrekning og efter de nærmere regler som han fastsetter, herunder bl. a. bestemmelse om at attest om kontrollen skal følge tranpartiet ved eksport og fremlegges for tollvesenet når varen angis til utførsel.

Kongen kan fastsette kontrollavgifter til bestridelse av de utgifter som ordningen medfører.

§ 2. Det er forbudt under benevnelsen norsk torskelevertran — eller annen benevnelse i norsk eller fremmed sprog som angir varen å være av norsk opprinnelse og som tilvirket av torsk — å utføre annen tran enn den som er tilvirket her i riket av torskelever (lever av gadus morrhua).

Annen medisntran av gadusarter må ikke utføres under en benevnelse som angir den å være av norsk opprinnelse, med mindre tranen er tilvirket her i riket.

Kongen gir nærmere regler om kontrollen. Om en benevnelse er i samsvar med bestemmelsene i denne paragraf, avgjøres av den myndighet som Kongen bestemmer.

§ 3. Tran som er tilvirket utenfor riket, må ikke tilblandes tran som er tilvirket her i riket av lever av nogen torskeart (gadus), selv om den er koldklaret her i riket.

§ 4. Ved anvendelsen av bestemmelsene i §§ 2 og 3 anses som tilvirket her i riket også tran som er tilvirket ombord på norsk fartoi.

§ 5. Hvorvidt og i hvilken utstrekning norsk tran tilvirket før denne lovs ikrafttreden skal tillates utført efter denne lovs ikrafttreden, bestemmes av Kongen.

§ 6. Overtredelse av denne lov eller av forskrifter utferdiget i henhold til samme straffes med bøter.

§ 7. Denne lov trer i kraft fra 1 januar 1930.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

26 juni. **Lov om forandring i lov om Norges Kommunalbank av 12 februar 1926.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1929 sålydende:

I.

Efternevnte bestemmelser i lov om Norges Kommunalbank av 12 februar 1926 skal herefter lyde således:

§ 7, 1ste—3dje ledd. Staten garanterer de lån, som banken optar. Lånene må godkjennes av vedkommende departement.

Det samlede beløp av bankens lånemidler må ikke overstige det 8-dobbelte av summen av grunnfondet og den del av andelskapitalen, som overstiger 5 mill. kr.

Banken kan utstede obligasjoner lydende på ihendehaveren. De forsynes med vedkommende departements garantipåtegning.

§ 13. Opheves.

§ 14, 7de ledd. Av forfalne renter og avdrag skal der beregnes efterskuddsrente efter en sats, som ligger minst en halv procent over den for lånet fastsatte rentesats.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

26 juni. **Lov om forandring i lov om aktiebanker Nr. 10, av 4 april 1924.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24 juni 1929 sålydende:

I.

§ 20, 2net ledd i lov om aktiebanker av 4 april 1924, jfr. tilleggslov av 25 juni 1926 nr. 9, skal herefter lyde således:

«Til kassereserven kan kun regnes på anfordring betalbart nettotilgodehavende i regning med innen- og utenlandske

bankinnretninger, beregnet under ett for alle disse, uten- 26 juni.
landske penger samt egne beholdninger av obligasjoner ut- Nr. 10.
stedt eller garantert av den norske stat eller av et fylke,
av norske statsgjeldsbeviser, av obligasjoner og gjeldsbeviser
for fast ordnede av Kongen approberte lån utstedt av norske
kommuner, av obligasjoner utstedt av Norges Kredittfor-
ening for Land- og Skogbruk, av de Forenede Norske Kre-
dittforeninger, av fremmede statsobligasjoner når de er no-
tert på innenlandsk eller utenlandsk børs, av aktier i Norges
Bank og av aktier, som er garantert av den norske stat.
Obligasjoner og gjeldsbeviser for fast ordnede av Kongen
approberte lån utstedt av norske kommuner og hver av de
i foregående punktum nevnte to kredittforeninger kan høist
utgjøre en tiendedel av en banks kassereserve, og obliga-
sjoner utstedt av en og samme kommune kan høist utgjøre
en tyvendedel. Er verdipapirer hørende til de nevnte be-
holdninger pantsatt, regnes de kun til kassereserven for den
del av deres verdi, som overstiger den forpliktelse, de er
pantsatt for.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

Lov om forandring i lov om sparebanker 26 juni.
av 4 juli 1924. Nr. 11.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 24
juni 1929 sålydende:

I.

§ 37 i lov om sparebanker av 4 juli 1924, jfr. tilleggs-
lov av 25 juni 1926 nr. 10, skal herefter lyde således:

«En sparebank skal sørge for, at den til enhver tid
har midler i hende til å dekke forfalne fordringer. I dette
øiemed skal sparebanken foruten sin kassebeholdning av
rede penger og inntående foliomidler i Norges Bank ha
en kassereserve av likvide midler som sammen med kasse-
beholdningen utgjør minst en tiendedel av innskytternes til-

26 juni. godehavende. Til kasserereserven kan bare regnes på anfordring betalbart nettotilgodehavende i regning med bankinnetninger samt ubeheftede egne beholdninger av obligasjoner som er utstedt eller garantert av den Norske Stat eller av et fylke, av norske statsgjeldsbeviser, av obligasjoner utstedt av norske kommuner, av obligasjoner utstedt av Norges Kredittforening for Land- og Skogbruk, av de Forenede Norske Kredittforeninger, av aktier i Norges Bank og av aktier garantert av den Norske Stat. Obligasjoner utstedt av norske kommuner og hver av de i foregående punktum nevnte to kredittforeninger kan høist utgjøre en tiendedel av en banks kasserreserve, og obligasjoner utstedt av en og samme kommune kan høist utgjøre en tyvendedel.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

26 juni. **Kongelig kunngjørelse om avgifter til statskassen fra 1 juli 1929 av brennevinstilvirkningen og til denne tilvirkning anvendt mais, durra eller rug, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 15 juni 1929 fattet følgende beslutning:

Fra 1 juli 1929 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

- 1) Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
- 2) Når norsk brennevin, hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen, som Finans- og Tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre —,

for rensset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre — samt for til drikk tilberedte destillata, hvortil har vært anvendt fullstendig rensset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. For at brennevin skal anses som rensset, må det på en sådan måte, som av Finans- og Tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter skattelegningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.

3) Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata, der utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjons-satser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og Tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

1) Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg. mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den, i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og Tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

2) Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg., en avgift av 4 — fire — øre pr. kg., og ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

3) Når brennevin, ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct.

26 juni. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg. mais og 1 kg. durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etyletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg. etyleter, som tilvirkes. Når etyleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og Tolldepartementet tillate, at den fritas for tilvirkningsavgift; etyleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:

- 1) av øl inneholdende inntil 2,50 volumprocent alkohol 15 — femten — øre;
- 2) av øl, inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprocent alkohol 25 — fem og tyve — øre;
- 3) av øl, inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprocent alkohol 40 — firti — øre.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 26 juni 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

26 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes at der fra 1 juli 1929 inntil videre ikke blir å opkreve toll ved innførsel hertil landet av de under tolltariffens artikkel «Kornvarer» Lnr. 365 og 370 henhørende varer.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.